

تعمیر کاران موتورسیکلت نیاز به آموزش دارند

در حال حاضر بیش از ۷۰۰ تعمیرگاه پروانه‌دار موتورسیکلت در تهران فعالیت می‌کنند. تعمیرگاه‌هایی که هر کدام حداقل برای ۳ نفر ایجاد اشتغال کرده‌اند. همچنین آموزش‌هایی که این افراد برای تعمیر کاری می‌بینند، بیشتر از طریق استاد-شاگردی است. افراد متقاضی دریافت پروانه کسب‌هم‌باید در زمان دریافت پروانه کسب، امتحان ادواری بدهند. این امتحان، آزمونی کاملاً فنی است که افراد با دریافت نمره قبولی می‌توانند برای دریافت پروانه کسب اقدام کنند. البته کسانی که برای امتحان فنی مراجعه می‌کنند، همگی از طریق استاد-شاگردی این مهارت‌ها را نیاموخته‌اند، بلکه چون دوره‌های آموزشی تعمیرات موتورسیکلت در بعضی از هنرستان‌ها هم به صورت محدود آموزش داده می‌شود، افرادی که در چنین هنرستان‌هایی درس خوانده باشند، به اتحادیه مراجعه می‌کنند و تست فنی می‌دهند و خود اتحادیه هم کلاس‌هایی توجیهی در این زمینه برگزار می‌کند. همچنین اتحادیه با سازمان فنی و حرفه‌ای روابطی دارد و قرار است برای دور تازه همکاری با این سازمان تفاهم‌نامه جدیدی منعقد شود. دلیل این سازو کارهای جدید هم این است که نوآوری‌های زیادی در بازار موتورسیکلت به چشم می‌خورد و مدل‌ها و کلاس‌های مختلف موتورسیکلت به بازار آمده که نوع آموزش‌ها برای تعمیرشان هم متفاوت و هم متنوع است. مثلاً قبلاً موتورسیکلت پالاتینی بودند و الان بی‌کپی (PKP) و ترازن بستوری شده‌اند. همچنین انواع موتورسیکلت‌ها به سمت انژکتوری و برقی شدن پیش می‌روند و بنابراین مهارت‌های تعمیرشان نیز جدید است. بنابراین آموزش‌های نوین بر اساس نیازهای بازار از مهم‌ترین ارکان حفظ بازار است. به این دلیل که انواع موتورسیکلت‌هایی که به بازار ایران وارد می‌شوند، با ارز ملی خریداری می‌شوند و به نوعی منافع ملی کشورمان محسوب می‌شوند. در اینجا نقش تعمیرکاران به‌عنوان حافظان منافع ملی مطرح می‌شود تا آموزش مهارت‌های تعمیر قطعات جدید وارداتی به بازار، مانع از خریداری دوباره آن‌ها و خروج چندین باره‌ارز از کشور شوند. درواقع تعمیرکاران، تأمین‌کنندگان دارای مهارت خدمات پس از فروش هستند. بنابراین به‌راحتی می‌توان اهمیت وجود چنین صنف و چنین افراد دارای مهارتی را درک کرد. این نقش نه تنها در مورد تعمیرکاران صنف موتور و دوچرخه صدق می‌کند، بلکه شامل همه تعمیرکاران کشور می‌شود. در حال حاضر قطعه‌ای در موتورسیکلت‌های وارداتی وجود ندارد که تعمیرکاران کشورمان نتوانند آن را تعمیر کنند. حتی اگر در ایسن زمینه به لحاظ دانشی کم داشته باشیم، در مقطعی از متخصصان کارخانجات برندهای وارداتی دعوت کرده‌ایم با حضور در ایران و برگزاری جلسات تئوری و عملی، تعمیر قطعات جدید را به اعضای اتحادیه آموزش دهند. تعمیرکاری شغلی آبرومند است که می‌تواند چرخ زندگی افراد را بچرخاند. اما مشکلاتی هم در این میان وجود دارد. مثلاً اعتقاد ما بر این است که تعمیر کاری باید در سه سال دوره هنرستان‌های اختصاصی آموزش داده شود تا فرد آموزش‌دیده در پایان تحصیلات در این دوره به‌عنوان یک متخصص وارد بازار کار شود. آموزش‌ها باید هم عملی و هم تئوری باشند چون این‌دو منکمل همدیگرند. از طرفی باید سرمایه‌گذاری اقتصادی بیشتری روی این صنف انجام شود و مهم‌ترین سرمایه‌گذاری هم بحث آموزش است که دولت می‌تواند با توجه بیشتر به آموزش مهارت‌های عملی برای به دست آوردن شغل، به‌نوعی یاباری پررونق را رقم بزند. اگر بحث هنرستان‌ها عملیاتی شود، به لحاظ زمانی هم صرفه‌جویی بزرگی صورت می‌گیرد و به جای اینکه یک نفر با صرف ۱۰ سال از عمرش این مهارت‌ها را به صورت استاد-شاگردی بیاموزد، می‌تواند تنها با طی کردن سه سال، به‌استادای ماهر و متبحر تبدیل شود و چون در دوره‌های هنرستانی اصول مدیریت کسبوکار و اداره تعمیرگاه هم به آن‌ها آموزش داده می‌شود، حاصل این دوره فردی استادکار است که آماده حضور در بازار کار و کسب درآمد است. به خاطر وجود این خلأ آموزشی، اتحادیه در صدد ایجاد آموزشگاهی اختصاصی است که مهارت‌های مورد نیاز بازار را به افراد علاقه‌مند و اعضای صنفی اتحادیه آموزش دهد تا تئوری‌های علمی و اصول مدیریت چنین کسبوکاری را کاملاً حرفه‌ای بیاموزند. این شغل مبتنی بر مهارت می‌تواند برای افراد علاقه‌مند زیادی ایجاد اشتغال کند. در نهایت باید به این نکته هم اشاره کنم که وضعیت کسبوکار در این صنف تحت تأثیر گران شدن یارازان شدن قطعات در بازار است و مثلاً در حال حاضر چون هزینه‌های خرید قطعات کمی بالا رفته، اجرت‌ها هم افزایش یافته که این امر به کاهش مشتری منجر شده است. اگر وضعیت بازار مثبت باشد، درآمدی از این مهارت نیز تراز مثبتی را به خود می‌بیند.

رئیس اتحادیه تولید کنندگان و تعمیر کنندگان قطعات موتورسیکلت و دوچرخه

رمز و راز تعمیر کاری ماشین

خودرو و خودرو سازی در هر کشوری از صنایع مهم به حساب می‌آید. کارشناسان و متخصصان زیادی با این صنعت در ارتباط‌اند. مکانیک و تعمیر کار خودرو یکی از آن‌هاست. هر فردی که خودرو داشته باشد، حداقل چندین بار گذرش به تعمیرگاه خودرو می‌افتد. تعمیرگاه‌های خودرو با تکنسین‌های دارای مهارتی اداره می‌شوند که طی دوره‌های آموزشی، شیوه‌های استاد-شاگردی و... قنون تعمیر انواع اتومبیل را می‌آموزند و با استفاده از این مهارت‌ها به کسب درآمد می‌پردازند. سود یک تعمیرگاه به طور متوسط از ۶ میلیون تومان به بالا است. علاقه‌مندان به این حوزه می‌توانند با طی کردن دوره‌های ۶ ماهه تا یک ساله و صرف هزینه‌ای بین ۸۰۰ هزار تومان تا ۵ میلیون تومان به یادگیری این مهارت بپردازند.

۱۰ نکته نو

دوره‌های آموزشی و هزینه‌ها

در حال حاضر حضور در تعمیرگاه و نزد اساتید بزرگ و شرکت در کلاس‌های آموزشی مهم‌ترین روش‌های یادگیری مهارت تعمیر خودرو است. این کلاس‌ها بسته به اینکه چه مهارتی برای چه بخشی از خودرو آموخته می‌شود، هزینه‌های متفاوت دارد. هر چند جمیلی کماکان حضور در تعمیرگاه‌ها و شاگردی کردن را بهترین راه آموزش می‌داند و می‌گوید: «با شاگردی کردن نه تنها هزینه‌ای برای کلاس‌های آموزشی نمی‌پردازید بلکه دستمزدی هم به‌عنوان شاگرد دریافت می‌کنید و مراحل آموزش را عملی می‌بینید.» وی البته اشاره‌ای هم دارد به هزینه‌ها و دوره‌ها و می‌گوید: «دوره‌های آزاد از شش ماه تا یک سال متفاوت است و هزینه‌ها از یک میلیون تا ۵ میلیون تومان متغیر است. کارآموز بعضی از مهارت‌ها را که تئوری آموزش می‌بیند باید در خلال کار و به صورت عملی تمرین کند تا آن مهارت به فنی برای او تبدیل شود. استعداد افراد هم بسیار مهم است. افرادی هستند که طی یک سال مهارت‌های لازم را کسب می‌کنند و بعضی از افراد طی ۴ سال مهارت‌های خود را کامل می‌کنند.»

دستمزدها

اما فردی دارای مهارت تعمیر خودرو چه دستمزدهایی دریافت می‌کند؛ جمیلی می‌گوید: هزینه‌های دریافتی برای ماشین‌های داخلی با توجه به تبصره‌های اتحادیه مشخص می‌شود. اما برای خودروهای وارداتی بر اساس مهارت افراد دستمزد پرداخت می‌شود. دستمزد در این مورد براساس کار افراد است و خود افراد نرخ را مشخص می‌کنند و البته وجدان کاری هم مهم است. درواقع نرخ تعمیر ماشین‌های خارجی بر اساس توافق بین مشتری و تعمیر کار است و اتحادیه‌های مربوطه در این میان نقشی ندارند. البته دارندگان ماشین‌های خارجی توجه زیادی هم به دستمزدی که تعمیر کار طلب می‌کند، ندارند و تنها تعمیر اساسی اتومبیل خود را می‌خواهند. جمیلی در ادامه اضافه می‌کند: «نرخ تعمیر هر ماشینی به کارهایی که بر روی آن انجام می‌شود بستگی دارد؛ مثلاً برای تعمیر سیستم بی‌ام‌دبلیو یا کلاس‌های مختلف بنز، اجرتی بین ۳۰۰ هزار تا ۳ میلیون تومان دریافت می‌شود. اما تعمیر بخش‌های مختلف ماشین‌های ژاپنی اجرت کمتری دارد چون مثلاً توبو ندارند یا تعمیرات بسیار حرفه‌ای روی‌شان انجام نمی‌شود و همین مسائل نرخ دستمزد‌ها را متغیر می‌کند.»

یکشنبه ● ۳۰ خرداد ۱۳۹۵ ● شماره پنجاه و هشت

مهارت

یادگیریم، کارهست

مترائز مغازه‌ای که درآمذزایی دارد

اگر بخواهید تعمیرگاهی داشته باشید که به‌راحتی در آن کار و فعالیت کنید باید مغازه‌ای با مترائز بالای ۵۰ متر داشته باشید. جمیلی می‌گوید: «البته تعمیرگاه‌های ۲۰ متری هم وجود دارد و درآمذزایی هم دارند اما با رضایت‌کشی هم‌راهند. این مغازه‌ها بخشی از تعمیرات خود را در خیابان انجام می‌دهند که در این صورت همواره با جرمه‌های شهرداری روبه‌رو می‌شوند و آلودگی صوتی حاصل از آن را همسایه‌ها و همکاران هم‌جوار تحمل نمی‌کنند. بنابراین باید مغازه‌ای ۵۰ متری و حتی بزرگ‌تر در اختیار داشته باشید تا بتوانید به‌راحتی کار کنید چون به‌طور کلی کار در چنین مغازه‌هایی سختی‌های فراوانی دارد.»

تعمیرگاه‌هایی مجاز برای درآمذزایی

تنوع خدمات به انواع اتومبیل‌های موجود در بازار از پراید گرفته تا بنز و... موجب شده در سطح شهر با انواع تعمیرگاه‌ها مواجه باشیم. تعمیرگاه‌هایی که با عنوانی چون تعمیرگاه مجاز انواع خودرو در سطح شهر خوندنمایی می‌کنند که این مسئله از تخصصی بودن تعمیرات انواع خودرو و حتی انواع قطعات خبر می‌دهد. چنین مسئله‌ای در نهایت به ایجاد مشاغل مختلف در این صنف منجر می‌شود و افراد می‌توانند با کسب مهارت‌های تعمیر انواع خودرو و قطعات به درآمذزایی بپردازند. یکی از نکات دیگری که برای فعالان این صنف یا علاقه‌مندان به مهارت تعمیر خودرو می‌تواند نشانه‌ای مثبت از آینده کسبوکارشان باشد، تولید مدل‌های جدید خودرو در ایران است که کمابیش پیشرفت‌هایی در قطعات یا سایر بخش‌هایشان دارند و همین امر موجب می‌شود بازار به مهارت‌های جدیدی نیاز داشته باشد. بنابراین افراد می‌توانند با پیش‌بینی بازار به کسب چنین مهارت‌هایی بپردازند. نکته دیگر مربوط به واردات انواع خودرو از کشورهای مختلف به ایران است که در چند سال اخیر شاهد روند افزایشی این مسئله نیز بوده‌ایم. از آنجا که کاملاً مشخص است که واردات از چه کشورهایی و چه مدل‌هایی از اتومبیل صورت می‌گیرد، به‌راحتی می‌توان به دنبال کسب اطلاعات این خودروها بود تا در صورت ورود به بازار ایران بتوان از خدمات تعمیراتشان درآمد کسب کرد.

وسایل و ابزار تعمیرگاه

برای راه‌اندازی یک تعمیرگاه علاوه بر مهارت‌هایی که خود فرد باید داشته باشد و مغازه‌ای که خریداری یا رهن و اجاره می‌کند، به ابزارآلات و ماشین‌آلاتی نیز نیاز است. از وسایل ابتدایی مانند انواع آچارها و موتور گاز گرفته تا انواع ابزارهای مدرن و امروری و اما تهیه و خریداری این ابزارها چه هزینه اولیه‌ای نیاز دارد؟ جمیلی در این باره می‌گوید: «خرید ابزار برای یک تعمیرگاه بین ۷ تا ۲۰ میلیون تومان هزینه دارد.» این فعال بازار ادامه می‌دهد: «هزینه ۷ میلیون تومانی تنها برای خریداری ابزارهای ابتدایی و به‌اصطلاح دم‌دستی صرف می‌شود که فقط می‌توان کارهای اولیه را با آن‌ها انجام داد، اما برای تعمیرات حرفه‌ای و کسب درآمدهای بیشتر باید ۲۰ میلیون تومان برای خرید ابزارآلات هزینه کنید.

چون با در اختیار داشتن این ابزار تخصصی دامنه کار یک تعمیرگاه گسترش می‌یابد و موجب می‌شود سرویس‌دهی به اتومبیل‌های بیشتری برای تعمیرکاران فراهم شود که مهم‌ترین نتیجه‌اش کسب درآمد بیشتر و برگشت سریع‌تر سرمایه‌ای است که برای خرید ابزارها هزینه شده است.» رضا جمیلی بر استفاده از دانش روز در تعمیر انواع خودرو تأکید زیادی دارد: «همراهی با علم روز در کار تعمیر اتومبیل بسیار مهم است. چون ابزارها، اتومبیل‌ها و کلاس‌های مختلف انواع خودرو پیوسته در حال تغییر است. بنابراین آگاهی از دانش روز در این حوزه جزو ملزومات کار یک تعمیر کار و تعمیرگاه حرفه‌ای است تا بتواند به نیازهایی که براساس روز ایجاد می‌شوند، پاسخ دهد.»

نان در روغن خودروهاست

گزارش «آتیه‌نو» از چم و خم کسب و کار تعمیرگاه‌های اتومبیل

به کتاب‌های آموزشی غیرمنطقی به نظر برسد. به همین دلیل برای بررسی کم و کیف روند آموزش تعمیرات خودرو، هزینه‌های آموزش و فرایند آموزش، سرمایه اولیه برای راه‌اندازی یک تعمیرگاه، درآمدهای احتمالی و... به سراغ یکی از خاک‌خورده‌های این بازار رفته‌ایم تا از سیر تا پیاز این شغل بگویید. رضا جمیلی، تعمیرکاری حرفه‌ای است که چند سالی می‌شود بار سفر را از شهرستان محل زندگی‌اش به سمت تهران بسته و با راه‌اندازی تعمیرگاه خودرو کسب و کاری مبتنی بر مهارت راه‌اندازی کرده و آنطور که می‌گوید، درآمدش هم خوب است و چرخ زندگی‌اش به خوبی می‌چرخد. جمیلی مهم‌ترین آموزه‌هایش را حاصل آموزش از

راه استاد-شاگردی می‌داند: «کار عملی و حضور در تعمیرگاه‌ها بهترین روش برای یادگیری این مهارت است.» این تعمیرکار کلاس‌های فنی و حرفه‌ای را دارای آموزش‌های بسیار ابتدایی می‌داند و می‌گوید: «آموزش‌های این سازمان کمتر براساس آموزش‌های روز دنیااست و دانش‌جویان در این دوره‌ها تنها با اصول ابتدایی و جزئی تعمیرات آشنا می‌شوند. در حالی که مهارت تعمیرکاری باید همپای تولید خودرو در جهان پیش برود و با آموزش‌های ابتدایی تنها می‌توان خودروهای دهه ۷۰ تا ۸۰ را تعمیر کرد و سرویس‌دهی به مدل‌های جدید و اتومبیل‌های مدرنی که وارد کشور می‌شوند، با این سطح از آموزش‌ها غیر ممکن است.»

چه ماشینی تعمیر کنید؟

اجرت تعمیرش روی ۱۰۰ هزار تومان است.» جمیلی تأکید زیادی بر وجدان کاری و در نتیجه جذب مشتری دارد: «اگر کسی براساس وجدان کار کند، همیشه مشتری دارد. چون مشتری بار دوم به تعمیرگاهی مراجعه می‌کند که تجربه مثبتی از آن داشته است.» این تعمیرکار که خود از شهرستان به تهران آمده و تعمیرگاه راه‌اندازی کرده، در مورد تفاوت کار و اجرت‌ها در شهرستان‌ها نسبت به تهران می‌گوید: «کار تعمیرگاهی به نوعی است که اجرت‌ها در شهرهای مختلف تفاوتی با هم ندارد و به این صورت نیست که کسی فکر کند مثلاً در تهران به واسطه پایتخت بودنش می‌توان درآمد بالاتری به دست آورد.» وی در ادامه به درآمد تعمیرگاه‌ها هم اشاره می‌کند و می‌گوید:

«بعد از کسر انواع هزینه‌ها چون دستمزد شاگرد، هزینه‌های خرید وسایل و هزینه‌های رهن و اجاره مغازه، چیزی بین ۵ تا ۶ میلیون تومان سود ماهانه نصیب صاحب تعمیرگاه می‌شود که درآمد خوبی محسوب می‌شود.» این تعمیرکار البته اشاره می‌کند که این درآمد ماهانه مختص تعمیرگاه‌های کوچک است و تعمیرگاه‌های بزرگ درآمدهای چندین برابری دارند. چون تعداد مراجعه‌کنندگان بیشتری دارند و تعمیرات بیشتری انجام می‌دهند. از طرفی تعمیرگاه‌های بزرگ به دلیل درآمد بالاتری که به دست می‌آورند، می‌توانند وسایل پیشرفته‌تری هم برای تعمیر اتومبیل‌ها در اختیار داشته باشند و از افراد زبده‌تری برای تعمیر استفاده کنند.